

Voorganger: ds. Niek Scholten - Aerdenhout

Thema : ***Duurzaam leven***

n.a.v. Johannes 6: 25-27

Het woordje 'duurzaam' is alweer aan het verslijten. Voor álles wordt het nu gebruikt. Vaak voor goede sier. Op één van de Waddeneilanden was ik en daar zitten duizenden en duizenden toeristen, *jóng* en oud, op "duurzame", want elektrische, fietsen, waar we ze vroeger met onze eigen spierkracht voortbewogen. En 's nachts trekken die het stroomnet leeg. Hoe 'duurzaam' is dat?

Toch is het een goed woord. Maar koppel het niet alleen aan het klimaat, hoe belangrijk ook.

Het gaat over wat kan duren. Wat het niet alleen *vandaag* maar ook *morgen*, niet alleen voor *onze generatie* maar ook voor *de toekomstige* 'hóudt'. Bestendig is. Van blijvende waarde.

Aan die fietsen zie je dat dat om méér gaat dan 'maatregelen'. Het gaat om een *houding*. Om je *instelling*. Om waar je *hart* is.

Is het bij je naaste, dichtbij en ver weg? Is het bij de schepping, bij dieren en planten? Is het bij de toekomstige generaties – je kinderen en kleinkinderen, als je die hebt?

Hoe ben je verbonden met medemensen, met je leefwereld, met de nog ongebooren toekomst die deze aarde wel van ons móét erven?

Ben je daarin bedachtzaam, verantwoordelijk, trouw?

Zijn je gedachten, je omgang met anderen, is de weg die je gaat 'duurzaam'?

Ben je bedacht op de **langere termijn**? Kun je het eigene en de korte termijn overstijgen?

Ik dacht: 'duurzaam' lijkt best veel op 'eeuwig'. Ja, ik dacht: 'eeuwig leven' kun je misschien wel voor een moment, als een gedachtesprong, vertalen met 'duurzaam leven'.

Leven op een manier – met een wijsheid en met waarden – die meekunnen **óver de generaties heen**. Ja, *voorbij* mijn eigen levensgrens.

Meestal betekent 'eeuwig leven' iets individueels. **'Ík'** zal op de één of andere manier voortbestaan.

Maar stel je een ogenblik open voor de gedachte: **eeuwig leven is een manier van leven die ook *voorbij* mijn individuele leven méékan**. Dat ik de aarde spaar voor toekomstige medemensen. En dat ik **gerechtigheid** koester. En **vredelievendheid** leer en doorgeef aan jongeren.

En dat we daarin voortleven, in zulke wijze liefde voor de aarde en die haar bewonen.

De Bijbel zegt: **Gód is eeuwig**. Als het aan de oppervlakte van een zee of een meer stormt, is het diep beneden - aan de basis - rustig. Hoe het stormt, tekeer gaat, onstuimig is in je leven: er **ís** iets wat rustig is, in de diepte is vertrouwen, iets wat jou voedt en voedzaam is voor de lange duur.

Werk niet voor voedsel dat vergaat, maar voor voedsel dat duurzaam is, eeuwig leven geeft zegt Jezus.

Hij zegt niet: 'Je hebt dat dagelijkse vergankelijk brood niet nodig, maar je *aandacht, je inspanningen* - waar gaan die naar uit? Naar het dagelijks *consumeren* of naar wat *lange adem* heeft, 'eeuwig leven geeft? Naar wat aan *jouw individuele leven alléén **voorbij** gaat?*

'Een mens leeft **niet van brood alleen** maar van **alle wijsheid die 'bij God' vandaan komt'**, zegt de Bijbel. Wijsheid voor een rechtvaardig leven dat op de lange duur mee kan. Het brood delen en er duurzaam mee omgaan. Niet oppotten èn het niet opmaken. Dat is duurzame wijsheid: solidariteit met de mensen om je heen èn ná jou.

Zo is God eeuwig. Met zijn liefde in u en in mij, die ons voedt en een leven geeft, dat het houdt, ja, 'eeuwig' is.

Vertrouw daarop - ook als het geloof er eens *niet is* en alles het tegenspreekt. In de diepte is zijn trouw, over de momentopnamen in ons leven heen. **Eeuwig**.

Moge het zo zijn –

Amen.

